

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/26/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519200141
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3519200141.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Denisa Vékonyho vo veci starostlivosti súdu o maloletú C. a maloletého M., v konaní zastúpené opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny U., deti rodičov: F. a C., o zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 13. marca 2019, č.k. 4P/4/2019-35, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k maloletej C. zo sumy 80 eur mesačne na sumu 170 eur mesačne a k maloletému M. zo sumy 60 eur mesačne na sumu 170 eur mesačne, ktoré výživné je splatné vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, s účinnosťou od 16.01.2019 (výrok I., II.). Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 16.01.2019 do 31.03.2019 vo výške 225 eur pre maloletú C. je otec povinný splácať v mesačných splátkach po 15 eur a vo výške 273 eur pre maloletého M. v mesačných splátkach po 20 eur, zročných spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou rozsudku pod stratou výhody splátok (výrok III., IV.). Týmto sa mení výroková časť rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 6P/3/2015-47 zo dňa 01.07.2015 v časti upravujúcej výšku vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom (výrok V.). O trovách konania vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok VI.).

2. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že vyživovacia povinnosť otca k maloletej C. a k maloletému M. bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 6P/3/2015-47 zo dňa 01.07.2015, právoplatným a vykonateľným dňa 27.07.2015, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, v ktorej sa otec zaviazal prispievať na výživu maloletej C. sumou vo výške 80 eur mesačne a maloletého M. vo výške 60 eur mesačne. Matka v tom čase dosahovala čistý priemerný mesačný príjem vo výške 554,20 eur (skrátенý úväzok vo výške 303,96 eur, rodičovský príspevok 203,20 eur a prídavky na dve deti vo výške 47,04 eur). Otec maloletých v tom čase dosahoval priemerný príjem zo zamestnania vo výške 767,96 eur mesačne. Maloleté deti v tom čase ešte nenavštevovali materskú školu. V súčasnej dobe obe deti navštevujú posledný ročník materskej školy, s tým, že od septembra XXXX majú nastúpiť do X. ročníka základnej školy. Matka preukázala, že hradí deťom stravu v materskej škole vo výške 2 x 25,80 eur mesačne, maloletá C. navštevuje v materskej škole krúžok angličtiny, za ktorý matka hradí 25 eur mesačne. Obe deti majú zvýšenú chorobnosť na infekcie horných dýchacích ciest a otitídy, matka na lieky dopláca cca 10 eur za tri mesiace, maloletý M. má vrodenú vadu zraku, nosí okuliare, za ktoré matka platí cca 60 eur. Maloleté deti žijú v spoločnej domácnosti s matkou, jej súčasným priateľom a dospelou, invalidnou sestrou matky v N. byte, v ktorom platia

mesačne nájom 214,29 eur, za plyn 70 eur a za elektrinu 30 eur. Matka má dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav a poberala až do januára 2019 nemocenské vo výške 482 eur mesačne, v novembri 2018 uplatnila nárok na invalidný dôchodok, o ktorom doposiaľ rozhodnuté nebolo a od 10.01.2019 je evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie s tým, že jej je vyplácaná dávka v nezamestnanosti vo výške 456,70 eur mesačne. Otec maloletých bol do 31.03.2018 zamestnaný v spoločnosti N.. Hoci otec potvrdil o výške zárobku u tohto zamestnávateľa súdu nepredložil (napriek výzve súdu), súd lustráciou v Sociálnej poisťovni zistil, že otec dosiahol u tohto zamestnávateľa vymeriavací základ (zodpovedajúci hrubej mzde) vo výške: 949 eur za január 2018; 888,59 eur za február 2018 a 11.064,10 eur za marec 2018, kedy otcovi bolo vyplatené odstupné. Použitím kalkulator čistej mzdy na webovej stránke (<https://ekonomika.sme.sk/kalkulacky/kalkulator-cistej-mzdy-2018>), dosiahol otec orientačne čistý príjem vo výške 769,46 eur za január 2018, 727,09 eur za február 2018 a 7.735,55 eur za mesiac marec 2018. Od 01.04.2019 sa otec zamestnal v spoločnosti A., kde podľa predloženého potvrdenia dosiahol za mesiace 04/2018-12/2018 čistú mzdu, vrátane daňového bonusu, vo výške 13.142,25 eur, čo predstavuje čistý priemerný mesačný príjem otca (za 9 odpracovaných mesiacov) vo výške 1.460,25 eur. Otec maloletých žije sám v X-izbovom byte, ktorý je v jeho vlastníctve, spláca úver po 200 eur mesačne, 100 eur za plyn a elektrinu, 88 eur poplatky za služby spojené s užívaním bytu, 60 eur životné poistenie otca, 30 eur/rok poistenie bytu, sporí na stavebnom sporení sumou 85 eur mesačne. Nemá inú vyživovaciu povinnosť. Nad rámec súdom určeného výživného otec maloletým deťom významnejším spôsobom neprispieva.

3. Pri rozhodovaní o výške vyživovacej povinnosti otca k oboch deťom súd prvej inštancie vychádzal z toho, že otec v aktuálnom zamestnaní dosahuje priemerný mesačný príjem 1.460,25 eur, má priemerné mesačné výdavky vo výške 478 eur na bývanie, splátky úveru a poistenie. Po ich uhradení otcovi zostane takmer 1.000 eur. Táto suma objektívne poskytuje otcovi dostatočný finančný priestor na to, aby bol schopný platiť výživné na obe maloleté deti v podstatne vyššej miere, než tomu bolo doposiaľ, preto určil pre každé dieťa výživné vo výške 170 eur mesačne /necelých 12 % z čistého príjmu otca/, pričom zohľadnil, že obe deti budú súčasne nastupovať do prvého ročníka ZŠ, teda možno očakávať rovnaké náklady u oboch detí. Vychádzal z toho, že maloleté deti majú zo zákona právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom otcom uhradené výživné za posledný rok bolo výrazne nižšie, než by zodpovedalo otcom dosahovaným pravidelným príjmom zo zamestnania (1.460 eur). Čo sa týka momentu účinnosti zvýšenia vyživovacej povinnosti otca, súd priznal zvýšené výživné odo dňa podania návrhu t.j. od 16.01.2019. V súvislosti s rozhodnutím o zvýšení vyživovacej povinnosti otca k maloletej C., vznikol otcovi dlh na zročnom výživnom v celkovej výške 225 eur za obdobie od 16.01.2019 do 31.03.2019, ktorý súd povolil otcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 15 eur, zročných spolu s bežným výživným. Vo vzťahu k maloletému M. vznikol otcovi za rovnaké obdobie dlh vo výške 273 eur, ktorý mu súd povolil splácať v mesačných splátkach po 20 eur zročných spolu s bežným výživným. Zároveň súd prvej inštancie určil, že pokiaľ sa otec maloletých omešká s úhradou čo i len jednej splátky dlžného výživného, stane sa bez ďalšieho zročným celý dlh (§ 232 ods. 4 CSP). Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 62, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 3, o trovách konania rozhodol podľa § 58 v sporení s § 52 CMP.

4. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec maloletých detí a domáhal sa, aby odvolací súd výživné na obe maloleté deti úplne zrušil a upravil jeho styk s maloletými deťmi tak, že deti budú v striedavej starostlivosti oboch rodičov, teda týždeň u neho a týždeň u matky. Výživné zvýšené v celkovej sume o 200 eur považoval za prehnaté, dôvodil, že zo zdravotnými problémami matky nemá nič spoločné a odmietal, aby matka maloletých detí cez výživné na deti riešila svoju sociálnu situáciu v rodine. Odmietol živiť svoju bývalú družku (matku maloletých) a jej rodinu, vrátane jej invalidnej sestry. Uviedol, že disponuje X-izbovým bytom, ktorý má vo svojom výhradnom vlastníctve, dokáže zabezpečiť, aby deti mali svoju izbu, miesto na odpočinok aj spánok, ako i miesto na plnenie si svojich povinností, učenia a realizáciu svojich záujmov. Zamestnávateľ mu umožnil pracovať v 2-zmennej prevádzke tak, aby mu vyhovovalo mať deti v striedavej starostlivosti. Poukázal na to, že doposiaľ súdom nebolo rozhodnuté o zverení detí do konkrétnej starostlivosti a nebol upravený jeho styk s deťmi, pričom ich matka mu umožňuje styk iba na základe vzájomnej dohody, pričom vždy mu nie je vyhovievané ale deti s ním bývajú niekedy celý víkend. Odkedy matka požiadala o zvýšenie výživného, prestala s ním komunikovať a návštevy detí u neho sú obmedzené. Súčasne navrhol, aby obe maloleté deti navštevovali B., čo by mu uľahčovalo prevádzanie detí do školy, ich vyzdvihnutie, nakoľko škola je bližšie k miestu jeho bydliska a bydlisko ich matky je rovnako vzdialené od oboch základných škôl. Zaviazal sa zaobstarávať stravu, ošatenie a náklady na bežné živobytie, ako i školné pre deti.

5. Matka vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. K návrhu otca na zverenie detí do striedavej starostlivosti a ich zápisu na B. sa nevyjadrovala, nakoľko sa netýkajú tohto súdneho konania. K realizácii styku otca s deťmi uviedla len toľko, že styk otcovi s deťmi umožňuje, tento sa však uskutočňoval skôr kvôli záujmu detí ako otca, keď deti otca kontaktovali, aby pre ne prišiel a nemá námietky, aby si otec bral deti častejšie.

6. Kolízny opatrovník vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, nakoľko určené výživné je primerané potrebám maloletých detí, ktoré majú právo podieľať sa na životnej úrovni otca. Obe maloleté deti sú už predškolačky a potrebujú pomôcky a školské potreby k nástupu do školy, pričom otec sa okrem platenia výživného nepodieľa na úhrade potrieb detí. Matke tiež vznikajú v súvislosti so zdravotným stavom detí zvýšené náklady. Matka nie je schopná vzhľadom na svoj zdravotný stav si zvýšiť svoj príjem. Pri šetrení pomerov matka uviedla, že záujem otca o stretávanie sa s deťmi sa znížil, deti si berie až na podnet samotných detí. Pokiaľ otec vníma situáciu tak, ako píše vo svojom odvolaní, nič mu nebráni podať návrh na súd na úpravu styku, resp. na striedavú starostlivosť, ktorej sa domáha. Do rozhodnutia o zvýšení výživného tak neurobil, preto jeho konanie vyvoláva dojem, že chce deti do striedavej starostlivosti z dôvodu, aby nemusel platiť zvýšené výživné.

7. Ďalšie vyjadrenia v danej veci podané neboli.

8. Krajský súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

9. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné sa samé živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov (§ 62 ods. 4 Zákona o rodine).

10. Rozhodnutie o výživnom nie je rozhodnutím nemenným. Priznané výživné možno v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine zmeniť v prípade, ak sa menia pomery. Citované zákonné ustanovenie vychádza z predpokladu, že výživné sa vždy určuje podľa stavu, ktorý existuje v čase, keď súd rozhoduje o výživnom. Plynutím času však môže nastať zmena pomerov ako na strane maloletých detí, a to v dôsledku pribúdajúceho veku, nárastom ich odôvodnených potrieb a nákladov, tak aj na strane rodičov, a to zvýšením alebo znížením ich príjmu, prípadne pribudnutím alebo odbudnutím ich vyživovacích povinností.

11. V danom prípade z obsahu spisu vyplýva, že posledná úprava výživného zo strany otca pre maloletú C. a maloletého M. bola vykonaná rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 01.07.2015, č.k. 6P/3/2015-47, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.07.2015, v ktorom bola schválená rodičovská dohoda, v ktorej obe maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú mal. deti zastupovať a spravovať ich majetok a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej C. sumou 80 eur mesačne a maloletého M. sumou 60 eur mesačne. Matka v tom čase mala čistý mesačný príjem vo výške 554,20 eur (príjem zo zamestnania, rodičovský príspevok a prídavky na dve deti), otec 767,96 eur mesačne, maloleté deti nenavštevovali materskú školu. V súčasnosti je matka dlhodobo práceneschopná, poberala nemocenské dávky vo výške 482 eur mesačne, od 10.01.2019 pobera dávkou v nezamestnanosti vo výške 456,70 eur mesačne, požiadala o invalidný dôchodok. Otec bol do 31.03.2018 zamestnaný s tým, že dosahoval príjem vo výške cca 769,49 eur za január 2018, 727,09 eur za február 2018 a 7.735,55 eur za mesiac marec 2018 (vyplatené odstupné). Od 01.04.2019 je otec zamestnaný a jeho priemerný čistý mesačný zárobok predstavuje sumu 1.460,25 eur.

12. Ustanovenie § 231 CSP umožňuje zmenu rozsudku odsudzujúceho na plnenie v budúcnosti zročných dávok alebo na plnenie v splátkach, a to v prípade, že sa podstatne zmenili

okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie splátok. Podmienkou pre opakované rozhodnutie o výživnom je zmena pomerov, ktorá je upravená v § 78 Zákona o rodine. Podľa ods. 1 veta prvá tohto ustanovenia, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Dôvodom na zmenu rozhodnutia o výživnom je podstatná zmena okolností (či už na strane oprávneného alebo povinného), ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. V zmysle tzv. valorizačnej klauzuly, upravenej v ods. 3 tohto ustanovenia, sa pri posudzovaní, či došlo k zmene pomerov, vždy musí prihliadnuť na vývoj životných nákladov za celé obdobie, za ktoré sa navrhuje zmena výšky výživného.

13. Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu v danej veci dospel odvolací súd k zhodnému záveru ako súd prvej inštancie, že návrh matky na zvýšenie výživného pre obe maloleté deti bol dôvodný. Podstatná zmena pomerov nastala jednak na strane maloletých detí s ohľadom na celkový vývoj životných nákladov od doby poslednej úpravy výživného (4 roky), keď v čase predchádzajúceho výživného sa jednalo o maloleté deti, ktoré nenavštevovali ani materskú školu. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie obe deti navštevovali predškolskú výchovu a od septembra XXXX nastupujú do X.ročníka základnej školy. Bolo potrebné prihliadať i na ich nároky v súvislosti s ich zdravotným stavom (časté infekty, maloletý M. nosí okuliare). K zmene pomerov došlo i na strane matky, ktorej príjem sa v dôsledku jej zdravotných problémov znížil, dlhodobo bola práceneschopná, poberá dávky v nezamestnanosti a požiadala o invalidný dôchodok. Zmenili sa i pomery otca, ktorého príjem sa zvýšil a predstavuje mesačne sumu 1.460,25 eur.

14. Pokiaľ súd prvej inštancie na základe ním zisteného skutkového stavu zvýšil výživné zo strany otca pre maloletú C. zo sumy 80 eur na sumu 170 eur mesačne a na maloletého M. zo sumy 60 eur mesačne na sumu 170 eur mesačne s účinnosťou od podania návrhu (16.01.2019), s tým, že prihliadol na reálne schopnosti a možnosti otca maloletých detí poskytovať výživné maloletým deťom v uvedenej výške, nemohol odvolací súd jeho rozhodnutiu nič vytknúť, nakoľko výška výživného pre maloleté deti zodpovedá jednak odôvodneným potrebám maloletých, ako i možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom povinného (otca). Odvolací súd zdôrazňuje, že vyživovacia povinnosť matky k maloletým deťom je plnená predovšetkým jej dennou osobnou starostlivosťou o ne, pričom nepochybne prispieva i na ich potreby zo svojho minimálneho príjmu.

15. Odvolací súd zdôrazňuje, že otec v podanom odvolaní neuviedol žiaden relevantný dôvod, pre ktorý napáda správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie o zvýšení výživného pre maloleté deti, obmedzil sa výlučne na konštatovanie, že odvolanie podáva a nie je ochotný riešiť sociálnu situáciu matky maloletých detí, nemôže za jej nepriaznivý zdravotný stav. Nedeklaroval, že suma výživného je pre neho príliš vysoká, resp. že by takéto výživné nebol schopný platiť. Je potrebné opätovne zdôrazniť, že deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov (§ 62 ods. 2 Zákona o rodine), a pokiaľ je životná úroveň otca podstatne vyššia ako životná úroveň matky, musí tomu zodpovedať i výška jeho vyživovacej povinnosti k maloletým deťom.

16. K návrhu otca, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie o výživnom v celom rozsahu a upravil jeho styk, resp. zveril obe maloleté deti do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a zmenil obom maloletým deťom základnú školu, na ktorú majú nastúpiť, je potrebné uviesť, že o tomto odvolacom návrhu nebolo možné v tomto odvolacom konaní týkajúcom sa výlučne zvýšenia výživného pre maloleté deti zo strany otca rozhodnúť, nakoľko súd prvej inštancie o takomto návrhu otca vôbec nerozhodoval.

17. Súd prvej inštancie musí posúdiť, či odvolací návrh otca - zmena základnej školy maloletých detí a zverenie mal. detí do striedavej osobnej starostlivosti možno považovať za návrh na začatie konania v tomto rozsahu .

18. Tvrdenie otca, že doposiaľ nebolo rozhodnuté o zverení maloletých detí do konkrétnej starostlivosti nebolo pravdivé, nakoľko rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 01.07.2015, č.k. 6P/3/2015-47, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.07.2015, bola schválená rodičovská dohoda, v ktorej obe maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú mal. deti zastupovať a spravovať ich majetok a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej C. sumou 80 eur mesačne a maloletého M. sumou 60 eur mesačne.

19. Pokiaľ ide o úpravu styku otca s maloletými deťmi, odvolací súd môže len konštatovať, že z obsahu spisu vyplýva, že doposiaľ ani jeden z rodičov nepodal na súd návrh na úpravu styku otca s mal. deťmi.

20. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. I CSP, § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti.

22. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza (§ 76 CMP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolaťel domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou exekúcie podľa Exekučného poriadku, a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky, prikázaním pohľadávky z účtu v banke, prikázaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.